

lärer förutsätta vissa kostnadsfördyrande grundförstärkningsåtgärder, vartill också torde komma andra svårigheter för det gamla husets inkomponering i den nya byggnaden.

Under sådana förhållanden kan ifrågasättas, huruvida ej estetiska hänsyn böra i detta fall få vika för kraven på att den nya kanslihusbyggnaden må alltigenom kunna uppföras på ett enhetligt sätt med undvikande tillika av onödiga merkostnader. Vid husets rivning skulle också öppnas möjlighet till en utvidgning av Myntgatan framför den gamla fastigheten till samma bredd som framför det nya kanslihusets övriga del. Riksdagen vill förutsätta, att förevarande spörsmål toges under förnyat övervägande av Eders Kungl. Maj: t, som torde äga fatta beslut i ärendet utan riksdagens hörande.

Under återopande härav får riksdagen anmäla, att riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj: ts förevarande förslag medgivit, att av fonden för statens ämbetsverk i huvudstaden må användas ett belopp av 400,000 kronor för påbörjande av nybyggnad för Eders Kungl. Maj: ts kansli i huvudsaklig överensstämmelse med ett i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 1 mars 1929 omförmält förslag.

Stockholm den 4 maj 1929.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 143.

Godkänd av första kammaren den 4 maj 1929.

Godkänd av andra kammaren den 4 maj 1929.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj: ts proposition angående åtgärd för främjande av sparsamhet bland skolungdomen jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 78.)

Till KONUNGEN.

I en till riksdagen den 15 februari 1929 avlåten proposition, nr 125, har Eders Kungl. Maj: t, under återopande av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att generalpoststyrelsen för främjande av sparsamhet må, intill ett belopp av 50,000 kronor och i övrigt i den omfattning Eders Kungl. Maj: t bestämmer, av postmedel till skolungdom i riket utdela mindre penningbelopp insatta å motböcker med postsparbanken, dock högst två kronor å varje bok.

I förevarande ämne hava inom riksdagen väckts vissa motioner.

Sålunda har redan före avlåtandet av ifrågavarande proposition i två likalydande motioner (I: 71 och II: 212) hemställts, att riksdagen måtte medgiva, att generalpoststyrelsen för främjande av sparsamhet må, intill ett belopp av 50,000 kronor och i övrigt i den omfattning Eders Kungl. Maj: t bestämmer, av postmedel till skolungdom i riket utdela mindre penningbelopp insatta å motböcker med postsparbanken, dock högst två kronor å varje bok.

Sedermera hava i två likalydande motioner (I: 255 och II: 393) hemställts, att riksdagen ville, med bifall till Eders Kungl. Maj: ts i proposition nr 125 gjorda hemställan men under avböjande av de förändrade riktlinjer för skol-sparverksamhetens bedrivande, som av vederbörande departementschef uppdragits, uttala, att den lokala folkskolemyndigheten å vederbörande ort skall äga att för skol-sparverksamhetens bedrivande fritt välja det organ som finnes i varje särskilt fall mest ändamålsenligt.

Till Eders Kungl. Maj: ts förevarande proposition hava av departementschefen knutits vissa direktiv rörande de former, vari postsparbankens skol-spar-kasserörelse enligt hans mening bör för framtiden bedrivas. Sålunda förutsättes bland annat att postsparbankens ifrågavarande verksamhet skulle »begränsas till områden, vilka ej kunna betraktas såsom egentligt verksamhetsområde för en ortssparbank, som genom positiva åtgärder ådagalagt intresse för skol-spar-rörelsens främjande». I den mån ortsbanken utvidgar sin ifrågavarande verksamhet skulle postsparbanken få träda tillbaka för denna.

Riksdagen måste för sin del finna olämpligt, att genom dylika snäva och mot postsparbanken ensidigt riktade direktiv kringskära en så allmängagnande och behjärtansvärd verksamhet som skolsparkasserörelsen. Det initiativ, som post-sparbankens ledning i detta avseende tagit, torde tvärtom vara förtjänt av all uppmuntran från statsmakternas sida. Riksdagen kan ej heller finna, att post-sparbanksledningen frångått de allmänna riktlinjer, som vid sistlidne riksdag uppdrogos för ifrågavarande verksamhet.

I likhet med motionärerna håller riksdagen före, att det bör ankomma på de lokala folkskolemyndigheterna att fritt välja det organ för skol-sparverksamheten, som med hänsyn till ortsförhållandena kan finnas mest ändamålsenligt.

Under åberopande härav får riksdagen anmäla, att riksdagen medgivit, att generalpoststyrelsen för främjande av sparsamhet må, intill ett belopp av 50,000 kronor, av postmedel till skolungdom i riket utdela mindre penningbelopp, insatta å motböcker med postsparbanken, dock högst två kronor å varje bok.

Stockholm den 4 maj 1929.

Med undersätlig vördnad.